

δικῆς ὠραιότητος, ἡ γενικὴ ὅμως ἀποψὶς τῆς Σμύρνης εἶνε θαυμασίως ὠραία. Φαίνεται κάλλιστα ὅταν γίνεται πλησιεστέρα ἐκ τοῦ μέρους τῆς θαλάσσης. Ὁ κόλπος, ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ὁποίου εἶνε ἐκτισμένη, ἔχει μῆκος 33 μιλίων, καὶ ἀπὸ 5-45 πλάτος, καὶ στενοῦται ὑπὸ τοῦ ὑπερηφάνου ἀκρωτηρίου τῶν Καραβούρνων ἢ τῆς Μαύρης Μύτης. Πολλὰ μικρότερα ἀκρωτήρια καὶ νῆσοι μεσολαβοῦσιν, ἡ τελευταία τῶν ὁποίων τὸ πάλαι ἐχρησίμευεν ὡς τὸ εὐνοϊκὸν ἄσυλον τῶν ἀνατολικῶν πειρατῶν. Ἡ ἀπὸ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς θεὰ εἶνε ἐξαιρετικῶς μεγάλη. Κατωφερεῖς δασώδεις λόφοι ἀνυψοῦνται ἀποτόμως ἀπὸ τῆς θαλάσσης, γυμνοὶ καὶ τραχεῖς κατὰ τὴν κορυφὴν, ἀλλ' αἱ πλευραὶ τῶν κεκαλυμμέναι μετὰ ἀειθαλῶν καὶ ἀγρίων ἀπιδεδῶν, ἐνῷ πορτοκαλεῶν ἄλση, μετὰ κυμαινομένων σωρῶν καλαμοπτερίδων, περιβάλλουσι τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους μέχρι τοῦ χείλους τοῦ ὕδατος. Ἡ ὑψηλότερα, ἄνωθεν τοῦ κόλπου, βουνώδης σειρὰ φθάνει τὸ ὕψος τῶν 3,000 ποδῶν ἀπελήγουσα εἰς δύο παραδόξως ἐσχηματισμένας κορυφὰς καλουμένας τὰ «δύο ἀδελφία», ἐφ' ὧν τὸ νεφοκάλυμμα εἶνε τὸ βαρόμετρον τῆς Σμύρνης. Ὁ λιμὴν σχηματίζεται ὑπὸ δύο μακρῶν ἀμμοδῶν ὀβελῶν, τοῦ ἐνὸς πρὸς βορρᾶν σχηματιζομένου ὑπὸ τῆς ἐναποπιθεμένης ἱλύος ἀπὸ τοῦ κλασικοῦ Ἑρμου ἐκβάλλοντος ἐντεῦθεν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐπὶ τούτων τῶν ὀβελῶν ἡ γλωσσὴν τὰ ἀλατοπηγεῖα ἐκλάμπουσιν ἐν ταῖς πρωῒναις ἀκτίσι τοῦ ἡλίου ὡσεὶ ὁ λιμὴν ἦτον περιεζωσμένος ὑπὸ κυκλίσκου ἀδαμάντων μεταβαλλομένων εἰς ἄργυρον. Ὀλίγον μακρὰν ὀπισθεν τῆς λίαν ἐκτεινομένης πόλεως ὑψοῦται ὁ τολμηρὸς Πάγος μὲν τὰ σκοτεινὰ πράσινα ἄλση τῶν κυπαρίσσω, σημεῖα μελαγχολικὰ τῶν ὀθωμανικῶν κοιμητηρίων, προχωροῦντα μέχρι τῶν προπόδων αὐτοῦ ἐφ' ἑκάστης πλευρᾶς τοῦ φρουρίου. Πρὸς τὰ ἐσωτερικὰ οἱ λόφοι ἡφαιστειώδους ἀρχῆς εἰσὶ μᾶλλον γυμνοὶ κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀλλ', ὡς ὁ Βεζούβιος, εἰσὶν ὀνομαστοὶ διὰ τοὺς οἶνους τῶν καὶ ἡ γῆ εἶνε ἐξαιρετικῶς προσφυὴς εἰς ὀπωροφόρα

δένδρα παντὸς εἶδους, ἡ παραγωγὴ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ ἐν ἐκ τῶν εἰδῶν τῶν ἐμπορευμάτων.

Τὰ μᾶλλον διακεκριμένα δημόσια κτίρια εἰσὶ τὸ διοικητήριον, ὠραῖον τῶντι οἰκὸδόμημα, καὶ ὁ μέγας στρατὸν χρυσιμεύσας ἐπὶ τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου ὡς νοσοκομεῖον τῶν ἀσθενῶν καὶ πληγωμένων ἁγγλῶν στρατιωτῶν. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Σμύρνης ὑπερβαίνει τὰς 180,000 χιλιάδας, ἐκ τῶν ὁποίων σχεδὸν τὸ ἥμισυ εἰσὶ χριστιανοὶ κυρίως τοῦ ὀρθοδόξου δόγματος.

Ἐκ τῶν ρηθέντων γίνεται φανερόν ὅτι ἡ ρῆσις τῆς ἀποκαλύψεως ἐξεπληρώθη ὁλοσχερῶς. Καὶ ἡ Σμύρνη μετὰ τόσα δεινὰ ἄτινα ὑπέστη κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα πολλῶν αἰώνων διετηρήθη ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας πάλιν ὠραία καὶ ἀκμαία πόλις ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ μεταδίδειν τὰ φῶτα τῆς γνώσεως εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη. Ἄς ἐλπίζωμεν καὶ ἃς δεώμεθα ὅπως καὶ ἡ ἐκκλησία τῆς Σμύρνης, ἥτις ἐπὶ τοσοῦτον μακρὸν χρόνον διετηρήθη, διορθώσῃ καὶ κοσμήσῃ τὴν λυχνίαν της, καὶ ἀποβῇ ἐκ νέου λάμπουσα λυχνία, ὅπως ἡ πρὸ πολλοῦ καταπατημένη καὶ κατατεθλιμμένη, ἀνυψωθῇ πάλιν ἐν καθαρότητι καὶ πιστῇ ἄχρι θανάτου λάβῃ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς!

Ο. Κ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

ΥΠΟ ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Εὐρώπης δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ ἀκριβῶς· διότι εἰς πολλὰ κράτη δὲν γίνεται ἀκριβὴς ἀπαρίθμησης. Ὁ Behm ὑπολογίζει αὐτὸν εἰς 302,973,000. Τὸ μέγιστον μέρος τῶν κατοίκων αὐτῆς ὑπάγεται εἰς τὴν καλουμένην Ἰνδογερμανικὴν ἢ Ἰνδοευρωπαϊκὴν φυλὴν, διαιρεῖται δὲ εἰς

8—9 οἰκογενεῖας ἐθνογραφικῶς, ὧν τινες διαιροῦνται εἰς διαφόρους κλάδους, ὑποδιαιρουμένους καὶ τούτους. Αἱ οἰκογένειαι αὐταὶ εἶναι αἱ ἐξῆς:

1. Ἡ Ἑλληνολατινική, περιλαμβάνουσα τοὺς Ἕλληνας, τοὺς Ἰταλοὺς, τοὺς Ἰσπανοὺς μετὰ τῶν Πορτογάλλων, τοὺς Γάλλους, τοὺς Ραιτοὺς καὶ τοὺς Βλάχους.

Ὡς γνωστὸν ἡ Ἰνδογερμανικὴ φυλὴ καλεῖται καὶ Ἀρία (ἐκ τοῦ σανσκριτικοῦ *Arya*) ἡ μᾶλλον ἀποτελεῖ τὸ πρὸς δυσμὰς οἰκοῦν μέρος τῆς Ἀρίας φυλῆς.

Οἱ λαοὶ κατὰ τὸν μακροχρόνιον αὐτῶν βίον δὲν δύνανται νὰ μείωσιν ἀπηλλαγμένοι τῆς ἐπηρείας τῶν περιούκων καὶ ἐπιδραμόντων τὴν χώραν αὐτῶν λοιπῶν λαῶν, ἐπομένως οὐδ' ἄμικτοι ἄλλων. Διὸ τὰ πλεῖστα τῶν ἐθνῶν, τῶν οἰκούντων νῦν ἐν Εὐρώπῃ, προῆλθον κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐκ συμμίξεως διαφόρων λαῶν, ἐθνογραφικῶς ὁμῶς κατατάσσονται εἰς ἐκείνους, οἵτινες ὑπερίσχυσαν ἀριθμητικῶς, μετέδωκαν δὲ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα, τὰς σωματικὰς καὶ ψυχικὰς ιδιότητας εἰς τὸ παραχθὲν νέον ἔθνος.

Οἱ Ἕλληνες, οὓς ὁ *Fallmerayer* ἐπειράθη νὰ ἐξαλείψῃ ἐκ τοῦ ἐθνογραφικοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης, παραλαβόντες ξένα στοιχεῖα, μάλιστα θρακοῖλλυρικά, σλαυικά καὶ λατινικά, ἀπερρόφησαν αὐτὰ ἐντελῶς, διέσωσαν δὲ τὴν γλῶσσαν, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα ἐν πολλοῖς, τὰς παραδόσεις, καὶ τὰς φυσικὰς καὶ διανοητικὰς ιδιότητας τῶν προγόνων τῶν.

Οἱ Ἰταλοὶ προῆλθον ἐκ τῆς ἐπιμιξίας Ῥωμαίων, Ἑλλήνων, Λογγοβάρδων (Γερμανῶν) καὶ Ἀράβων. Οἱ δὲ Ἰσπανοὶ ἐκ τῆς τῶν Κελτιβήρων, ἀρχαίων κατοίκων τῆς χώρας, μετὰ Ῥωμαίων, Γότθων καὶ Μαύρων (Αράβων). Οἱ Γάλλοι ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας τῶν ἀρχαίων τῆς χώρας κατοίκων, τῶν Κελτῶν ἢ Γαλατῶν, ὧν τοὺς φυσικοὺς καὶ ψυχικοὺς χαρακτῆρας ἐν πολλοῖς διετήρησαν, μετὰ τῶν ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Καίσαρος ἐπιδραμόντων τὴν χώραν Ῥωμαίων, καὶ τῶν Φράγκων, ἔθνους

γερμανικοῦ, ὧν τοὺς χαρακτῆρας ἀνακαλύπτει τις ἐν τῇ βορείῳ Γαλλίᾳ. Οἱ Ραιτοὶ καὶ οἱ Βλάχοι ὡς ἔθνος ἴδιον ἐγεννήθησαν περὶ τὸν 5—6 μ. Χ αἰῶνα ἐξ ἐπιμιξίας Ῥωμαίων, Σλαύων καὶ Τετῶν.

2. Ἡ Γερμανική. Αὕτη ἦν αἰεὶ πολυπληθής, καὶ κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν Εὐρώπῃ ἐθνότης. Καθ' ὃν χρόνον οἱ Ῥωμαῖοι τὸ πρῶτον ἐγνώρισαν τοὺς Γερμανοὺς ἀπετέλουν πολλοὺς βαρβάρους λαοὺς, οἷον τοὺς Τεῦτονας, τοὺς Κίμβρους, τοὺς Ἀγγλους, τοὺς Σάξωνας, τοὺς Σουήθους, τοὺς Γότθους, τοὺς Βανδάλους, τοὺς Φράγκους, τοὺς Λογγοβάρδους (ἐκρωματισθέντας βασιλῆς) κτλ. Ἡ γερμανικὴ οἰκογένεια ὑπάρχει καὶ νῦν πολυάριθμος, οἱ δὲ λαοί, οἱ ἀνήκοντες αὐτῇ, εἰσὶ τινὲς μὲν σχεδὸν ἄμικτοι Γερμανοί, τινὲς δὲ προῆλθον ἐξ ἐπιμιξίας αὐτῶν μὲ ἄλλων οἰκογενειῶν λαῶν. Εἶναι δὲ οὗτοι οἱ Γερμανοὶ μετὰ τῶν Ὀλλανδῶν καὶ Φλαμανδῶν τῆς Βελγικῆς, οἱ Σκανδιναβοὶ (δηλ. Δανοὶ, Σουηδοὶ καὶ Νορβέγοι), καὶ οἱ Ἀγγλοὶ. Πάντων τῶν ἄλλων γερμανικῶν φύλων μᾶλλον μεμιγμένοι εἰσὶν οἱ Ἀγγλοὶ, μίγμα Ἀγγλοσαξόνων, Κελτῶν, Νορμανδῶν καὶ Ῥωμαίων. Γερμανικά τινα φύλα ἀπορροφηθέντα ὑπὸ ἄλλων ἐξηφανίσθησαν, οἷον οἱ Γότθοι ἐν Ἰσπανίᾳ, οἱ Φράγκοι ἐν Γαλλίᾳ, οἱ Λογγοβάρδοι ἐν τῇ βορείῳ Ἰταλίᾳ, οἱ Βάνδαλοι ἐν Ἀφρικῇ.

3. Ἡ Σλαυική. Οἱ Σλαῦοι, λαὸς πολυπληθής, κατέχουσι τὸ ἀνατολικὸν ἡμισυ τῆς Εὐρώπης, ἐνιαχοῦ μὲν ἄμικτοι καὶ συμπαγεῖς, ἐνιαχοῦ δὲ ἄλλοι λαοὶ συνοικούντες. Οἱ Σλαῦοι μετέβησαν ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην μετὰ τοὺς Γερμανοὺς, οὗτοι δὲ μετὰ τοὺς Κέλτας. Εἰς τὴν οἰκογενεῖαν ταύτην ἀνήκουσιν οἱ Ῥῶσσοι, οἱ Τσέχοι μετὰ τῶν Μοραβίων, οἱ Σλοβάκοι, οἱ Λέχοι ἢ Πολωνοί, οἱ Σέρβοι ἢ Βενέτοι, οἱ Ρουθῆνοι (σύμπαντες βόρρειοι Σλαῦοι καλούμενοι) καὶ οἱ νότιοι Σλαῦοι, δηλ. οἱ Σλοβῆνοι ἢ Σλαβοῦνοι, οἱ Σέρβοι (περιλαμβάνοντες τοὺς ἰδίως Σέρβους, τοὺς Κροάτας, τοὺς Βοσνίους καὶ τοὺς Μαυροβουνίους), καὶ οἱ Βούλγαροι. Οἱ Ῥῶσσοι ἔ-

λαβον τὸ ὄνομα τοῦτο κατὰ *Gfrörer* κατὰ τὴν 7 μ. Χ. ἑκατονταετηρίδα. Οἱ Βενέτοι ἦσαν πάλαι ποτὲ λαὸς πολυπληθής, κατοικῶν τὰ βορειοανατολ. μέρη τῆς Γερμανίας (σήμερ. Πρωσσίας κτλ), νῦν δὲ σώζονται μόνον λείψανά τινά αὐτῶν ἐν Πρωσίᾳ καὶ Σαξωνίᾳ. Οἱ Σέρβοι εἶνε γνωστοὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Σλαβοὶ* ὑπὸ τῆς 5 ἑκατονταετηρ. μ. Χρ., ὅτε εἰσέβαλον εἰς τὸ βυζαντινὸν κράτος, ἐνθα κατὰ τὸν 7 αἰῶνα ἱδρυσαν ἴδια κράτη, τὴν Κροατίαν, Σλαβονίαν, Σερβίαν καὶ Βοσνίαν. Οἱ δὲ Βούλγαροι ἢ Βόλγαροι, λαὸς νομαδικὸς, ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην κατὰ τὸν 7 αἰῶνα ἐλθόντες, ἀνήκον εἰς τὴν ταταρικὴν οἰκογένειαν τῆς Μογγολικῆς φυλῆς. Οὗτοι διαδάντες τὸν Δούναβιν καὶ τῷ βυζαντινῷ κράτει πολλάκις πράγματα παρασχόντες, ἀποκτείνθησαν ἐν τῇ κάτω Μοισίᾳ (νῦν Βουλγαρία), βραδύτερον δὲ ὑπερβάντες τὸν Αἰμόν ἐξετάθησαν εἰς τινὰ μέρη τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας. Ἀναμιχθέντες μετὰ τῶν παρὰ τὸν Δούναβιν Σλαύων παρέλαβον τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, ἀπολέσαντες τὴν ἰδίαν.

4. Ἡ Λεττικὴ. Συνεσφιγμένοι οἱ Λεττοὶ μεταξὺ Γερμανῶν καὶ Σλαύων ἤλαττώθησαν πολὺ ἀριθμητικῶς. Τανῦν ἀνήκουσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην μόνοι οἱ Λεττοὶ κάτοικοι τῆς παρὰ τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν κειμένης ῥωσικῆς ἐπαρχίας Λιθουανίας. Οἱ Λιθουανοὶ, εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν ἀνήκοντες, ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Πρωσσίας, κατὰ τὸν 4 μ. Χρ. αἰῶνα ὑπὸ τῶν Γότθων ὑποταχθέντες καὶ ἀπορροφηθέντες.

5. Ἡ Κελτικὴ. Οἱ Κέλται (καὶ Κιμμέριοι, Κύμροι Γαλάται καλούμενοι) ἦσαν ποτε λαὸς ἰσχυρὸς καὶ πολυπληθής, κατεῖχον δὲ τὴν σημερινὴν Γαλλίαν, τὴν Βελγικὴν, μέγα μέρος τῆς Ἰσπανίας, Ἀγγλίας, Ὀλλανδίας καὶ Ἑλβετίας, μέρη τινὰ τῆς Γερμανίας καὶ τὴν ἄνω Ἰταλίαν. Εἶνε δὲ τῶν Γερμανῶν καὶ Σλαύων ἀρχαιότεροι, μεταγενέστεροι ὁμῶς τῶν Ἰβήρων. Ἐν ἐπιμιξίᾳ μετὰ τῶν Ῥωμαίων, ἔπειτα δὲ μετὰ τῶν Γερμανῶν ἀπετέλεσαν διάφορα ἐκ τῶν νῦν εὐρωπαϊκῶν ἔ-

θνῶν, ὡς αὐτατελῆς φυλὴ σχεδὸν ἐξαφανισθεῖσα. Λείψανα τῆς οἰκογενείας ταύτης εἰσὶ μόνον οἱ Ἰρλανδοὶ, οἱ Γαίλοι κατοικοῦντες τὸ ὄρεπῆδιον τῆς Σκωτίας, οἱ Κύμροι ἢ Οὐαλλήσιοι κατοικοῦντες τὴν Οὐαλλίαν (ἐν Ἀγγλίᾳ), οἱ *Bretons* τῆς γαλλικῆς ἐπαρχίας *Bretagne* καὶ οἱ Βαλλόνοι τῆς Βελγικῆς καὶ βορείου Γαλλίας.

6. Ἡ Σημιτικὴ. Εἰς ταύτην ἀνήκουσιν οἱ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην διασπαρμένοι Ἑβραῖοι καὶ οἱ ἐν *Alpugetas* τῆς Ἰσπανίας οἰκοῦντες Μαυρίσκοι, ἀπόγονοι τῶν Ἀράβων, τῶν ἱδρυσάντων ἐν Ἰσπανίᾳ κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα πλείστα βασίλεια.

Ἰδίαν θέσιν ἐθνογραφικὴν κατέχουσιν οἱ Ἀλβανοὶ καὶ οἱ Βάσκοι. Οἱ μὲν Ἀλβανοὶ εἶνε λείψانون τῆς ἐν τῇ ἀρχαιότητι πολυαριθμοῦ, πρότερον μὲν *θρακικῆς*, ἀπὸ δὲ τῶν χρόνων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου *ἰλλυρικῆς* οἰκογενείας καλουμένης, τάνῦν δὲ *θρακοῦλ-λυρικῆς*. Εἰς ταύτην περιλαμβάνοντο ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐθνῶν οἱ Θράκες, οἱ Δάκες, οἱ Γέται, οἱ Τριβαλοὶ, ἴσως δὲ καὶ οἱ Λέλεγες, οἱ Πελκσγοὶ, Μακεδόνες κλ. Ἡ ἐπωνυμία *Ἀλβανοὶ* ἀναφέρεται πρῶτον ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου ἐκαλοῦντο δὲ πρότερον Ἰλλυριοί. Οἱ Ἀλβανοὶ οἰκοῦσι νῦν ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Ἡπείρῳ καὶ παρὰ τὰ σύνορα τῶν παρακειμένων ταύταις ἐπαρχιῶν, παλαιᾶς Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, προσέτι δὲ ἐν Ἑλλάδι. Ἀποικίας αὐτῶν ἀπαντῶμεν καὶ ἐν Δαλματίας καὶ μεσημβρινῇ Ἰταλίᾳ.

Οἱ δὲ Βάσκοι, ὧν ἡ γλῶσσα προσεγγίζει τῇ σανσκριτικῇ μᾶλλον τῶν λοιπῶν εὐρωπαϊκῶν, εἰσὶ λείψانون πανάρχαιον τῶν Ἰβήρων, οἵτινες κατεῖχον τὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Γαλλίας καὶ σύμπασαν τὴν Ἰσπανίαν. Μετὰ τῶν ἐπελθόντων Κελτῶν ἀπετέλεσαν τοὺς Κελτίβηρας. Οἱ Βάσκοι ἀποτελοῦσιν ὀλίγας ἑκατοντάδας χιλιάδων καὶ κατοικοῦσιν ἐπὶ τῶν Πυρηναίων καὶ παρὰ τὸν κόλπον τῆς Βισκαίας. Τὸ ὄνομα *Ἰσπανία*, ὡς καὶ τὰ πλείστα τῶν διαφόρων ὀρέων, ποταμῶν καὶ πόλεων τῆς χερσονήσου τῶν Πυρηναίων εἶνε Βασκικά. Οἱ Γάλλοι καλοῦσιν αὐτοὺς *Gascons*.

Προσέτι υπάρχουν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀρμένιοι, ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς ἐπαρχίαις αὐτῆς, καὶ Ἀθίγγανοι ἐξ Ἰνδιῶν καταγόμενοι καὶ φερέοικοι ὄντες τὸ πολὺ.

Μετὰ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν εἰρημένων οἰκογενειῶν καὶ ἐθνῶν, ἀπάντων ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴν φυλὴν, ὁ ἐθνογραφικὸς πλοῦτος τῆς Εὐρώπης δὲν ἐξαντλεῖται· διότι ἐκτὸς τούτων οἰκοῦσιν ἐν Εὐρώπῃ καὶ τινες λαοὶ, εἰς τὴν μογγολικὴν φυλὴν ἀνήκοντες. Εἶνε δὲ οὗτοι οἱ φιννικοὶ λαοὶ (Λάπωνες, Ταβάροι, Καρέλαιοι καὶ Κουαῖνοι, οἱ ἐν Φιλλανδίᾳ καὶ Νορβηγίᾳ οἰκοῦντες), οἱ Ἑσθοὶ ἐν Ἑστωνίᾳ, παρὰ τὴν Βαλτικὴν, καὶ οἱ Κούροι, καὶ Λίβοι, καὶ Οὐγγροὶ, ἐν ταῖς δυτικαῖς ἐπαρχίαις τῆς Ῥωσσίας καὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ οἰκοῦντες, καὶ τέλος οἱ ἐν Εὐρώπῃ ἀποκαταστάντες Τούρκοι καὶ Καλμουκοὶ καὶ τινες ἄλλοι.

Τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης εἰσὶ περὶ τὰ 60, ὧν 40 ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴν ἢ ἀριοσημιτικὴν οἰκογένειαν, 11 εἰσὶ φιννικὰ καὶ 9 ταταρικά. Ὀμιλοῦσι δὲ 53 γλώσσας καὶ πολυαρίθμους διαλέκτους, καὶ ἀνήκουσιν εἰς 13 διαφόρους ἐθνογραφικὰς οἰκογενείας.

Ἐκ πασῶν τούτων ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν λόγου ἄξιαι εἶνε αἱ τρεῖς πρῶται καὶ μέγισται, δηλονότι ἡ Ἑλληνολατινικὴ, ἡ Γερμανικὴ καὶ ἡ Σλαυικὴ. Οὐδεμία ἐκ τῶν λοιπῶν ἀπέκτησεν ἐν Εὐρώπῃ μεγάλην καὶ διαρκὴ σημασίαν, οὐδὲ τῶν Τούρκων καὶ Μαγυάρων, τῶν σχετικῶς μετὰ αὐτῶν ἐσχόντων, ἐξαιρουμένων.

Ἡ Ἑλληνολατινικὴ οἰκογένεια κατέχει τὰς τρεῖς μεσημβρινὰς χερσονήσους τῆς Εὐρώπης μετὰ τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν, δηλ. τὴν τοῦ Αἴμου, τὴν τῶν Πυρηνάων καὶ τὴν Ἰταλικὴν κλ., πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰς νήσους τῆς Μετογείου θαλάσσης. Ἡ γερμανικὴ κατέχει τὸ κέντρον τῆς Εὐρώπης καὶ τὰς πρὸς βορρᾶν αὐτῆς χερσονήσους καὶ νήσους. Ἡ δὲ Σλαυικὴ ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς εὐρείας καὶ τὸ πλεῖστον πεδινῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Τῶν ἐθνῶν τῶν ἐχόντων μογγολικὴν τὴν καταγωγὴν οἰκοῦσι τὰ μὲν μετα-

ξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Σλαύων τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου, τὰ δὲ μετὰ τῶν βορείων Σλαύων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑκτασιν Γῆς, ἣν αἱ τρεῖς πρωτεύουσαι οἰκογένειαι κατέχουσι, σημειωτέον, ὅτι ἡ μὲν Ἑλληνολατινικὴ καὶ Γερμανικὴ κατέχουσιν ἴσην μοῖραν, ἥτοι ἑκατέρω 4,762,000 τετραγ. κιλόμε. = 32,000 τετραγ. μίλ. ἡ δὲ Σλαυικὴ τριπλασίαν, δηλ. 5,506,000 τετραγ. κιλόμε. = 90,000 τετραγ. μίλλια.

Ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Εὐρώπης εἰς μὲν τὴν Ἑλληνολατινικὴν οἰκογένειαν ἀνήκουσιν 96.7 ἑκατομμύρια, εἰς δὲ τὴν Γερμανικὴν 95 ἑκατομ. εἰς δὲ τὴν Σλαυικὴν 82.7. Τὸ ὑπόλοιπον περιλαμβάνει 4.1 Κέλτας, 2.8 Λεττούς, 3.2 Σημίτας, 5. Μαγυάρους, 4.7 Φίννους, 2.5 Τούρκους καὶ Τατάρους.

Ἐν Σμύρῃ τῇ 25 Ὀκτ. 1876.

Γ. Διαμαντόπουλος.

Τῇ Συντάξει τοῦ α' Ὁμήρου.

Ἐν τῷ διανοητικῷ συμποσίῳ, τῷ προσφερομένῳ ὑπὸ τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ ἐν Σμύρῃ ὁμογενοῦς Συλλόγου (ὁ ὁποῖος ἐὰν ὑπεστηρίζετο ἔστω καὶ διὰ γλίσχρων τινῶν ψυχίων ὑπὸ τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος ἡδύκατο ζωτικώτατα ἐθνικὰ ἀποτελέσματα ὑπὸ διανοητικῇ ἐποψίᾳ τὰ ἐπιτελέσει παρὰ τοῖς κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ὁμογενέσι), παρατιθέμενον ἐνίοτε ὡς προσδόκιον καὶ ἱατρικόν τι θέμα, καὶ τοι διὰ τῆς στυγῆς γεύσεώς του δύναται πῶς τὰ συγκερὰ τὰς ἐκ τῆς παραθέσεως ἄλλων εὐχυμοτέρων θεμάτων προσγιγνομένης τερπνοτέρας ἐντυπώσεως, μολοντοῦτο ἀρμόδιον ἴσως εἶνε, ἂν οὐχὶ δι' ἄλλον λόγον, τοῦλάχιστον ὅπως διὰ τούτου ὑπερθυμίζεται τοῖς ὁμογενέσιν ἱατροῖς, ὅτι ἐκ τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν μόνοι οἱ Ἕλληνες ἱατροὶ ἀπαξιοῦμεν τὴν ὑποστήριξιν ἱατρικοῦ περιοδικοῦ, ἐκδιδομένου εἰς τὴν γῆν ἡ-